

Til Transfagarasan i Romania med verdens tøffeste dame

Høsten 2013 meldte vi oss på tur til Romania med 4bikers i Østfold. Dette var den første Tansylvaniaturen 4bikers arrangerte.

TEKST OG FOTO: HENNING HUGGER

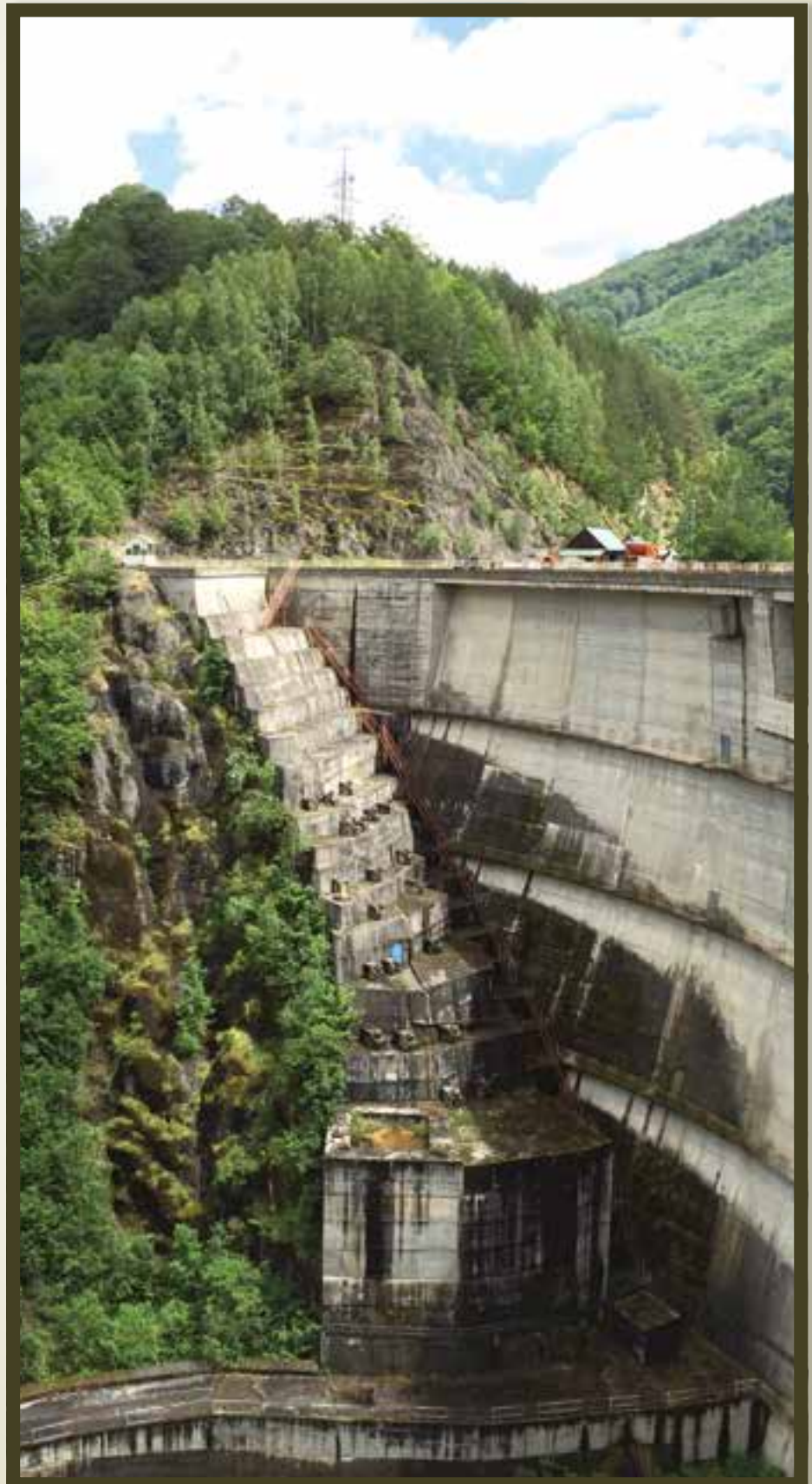
Dette lille reisebrevet er dedikert til min ektefelle, Nina. Hun har vært MC-passasjer i flere år, men sist år bestemte hun seg for at nå ville hun kjøre selv og begynte på lappen til tung sykkel. I mai i år ble det bestått oppkjøring - i en alder av 47 år ung. Og på dagen tre uker etter at lappen var i boks, satte hun seg på sin nye Yamaha XJ6 Diversion og kjørte mot Romania og Transfagarasan.

Vi kjørte 6232 km i ferien og reisen gikk gjennom 9 land: Sverige, Danmark, Tyskland, Tsjekia, Østerrike, Ungarn, Slovakia, Romania og Polen. Og jeg kan love en ting: Å kjøre Transfagarasan i Romania er ikke som å kjøre velregulerte Alpepass. Dette er en krevende tur - som Nina gjennomførte med tre uker gammelt sertifikat. Tøft gjort spør du meg.

Før avreise

Ingen tur starter uten uhell. Vi skulle reise med fergen fra Oslo til København onsdag den 18 juni sammen med et vennepar og hadde planlagt å kjøre til Wien, der vi skulle møte 4bikers. Søndag sent på kvelden oppdaget jeg en våt flekk under min Aprilia Caponord 1200. Skrekk og gru, radiatoren hadde gått lekk. Hva nå? Ringte til alle på Østlandet som kunne tenkes å hjelpe til. CBP i Skien, der jeg har kjøpt sykkel, tipset meg om Telemark Radiator service i Skien. Jeg ringte dit, og joda, dette var det mulig å fikse. Radiatorfirmaet sveiset og fikset og CBP monterte radiatoren på igjen. Fantastisk service begge steder.

Vi rakk ikke den bestilte fergen og bestemte oss for å kjøre til Danmark på kvelden for å ta igjen vennene våre som var på fergen. Det ble en stressdag, men vi kom oss i det minste avgårde. Jeg ringte til reiseforsikringen vår for å høre om vi fikk igjen noe dersom turen ikke kunne gjennomføres som følge av ødelagt sykkel, men der var det ikke et øre å hente. Greit å vite ...

Hotellet Draculas Castle i Turdu

Henning ved starten av transfagarasan

Dag 2-3: Helsingør - Berlin - Praha

På motorveien rett utenfor København møtte vi vennene våre som hadde tatt fergen, så nå var vi to par på tre sykler. De to neste dagene ble rene forflytningsetapper. Tok fergen fra Gedser til Rostock, kjørte motorveien til vi hadde passert Berlin, slik at vi ikke skulle bli fanget i rushtrafikken inn til Berlin morgenen etter. Dagen derpå kjørte vi et lite stykke forbi Praha før vi overnattet.

Det å kjøre gjennom Tsjekkia skulle vise seg å bli den verste etappen på hele turen. Trafikkulturen på motorveiene der var forferdelig. Mange tsjekkere kjører ekstremt aggressivt og vi hadde en svært ubehagelig opplevelse der en bil nesten presset Nina av veien fordi han mente hun ikke kom seg raskt nok forbi en stor buss.

Jeg har i ettertid snakket med en tsjeker jeg kjenner, som kunne opplyse meg om at det pågår en debatt i Tsjekkia om hva de skal gjøre med de aggressive sjåførene, som forårsaker stygge ulykker med flere dødsfall. Jeg vil råde alle som skal kjøre i Tsjekkia om å holde seg mest mulig i høyre fil, og om du skal forbi noen i venstre fil bør det skje fort. Kommer det en sjåfør bak deg som synes du kjører for sakte kan situasjonen fort bli farlig. Følg med i speilene og kom deg vekk! Det gjelder jo for så vidt over alt, men Tsjekkia opplevde vi som verre enn noen av de andre landene vi kjørte i.

Dag 4: Praha til Wien

Motorveien til Dresden. Nå hadde vi lært oss å kjøre i Tsjekkia, så turen dit gikk greit. Vi var møkk lei motorveien og bestemte oss for at vi hadde tid til å kjøre på landeveiene videre. Min trofaste GPS TomTom Urban Rider ble innstilt på "unngå motorveier" og så bar det av sted.

Vi ble ledet nedover vei 172 gjennom Pirna, og krysset grensen til Tsjekkia ved Schmilka. Rett over grensen på tsjekkisk side er det en form for taxfree-sone, med koselige hoteller og et utall handelsboder og butikker. Vakker natur

og bra veier, så ruten kan anbefales.

Så gikk turen opp over fjellet og videre ut på bygda. Flott natur, og man får virkelig se hvordan det ute på landet i Tsjekkia. Anbefales, men vær oppmerksom på at veikvaliteten mange steder kan være dårlig. Noen steder så veien bare ut som et eneste stort lappeteppe, og vi kunne ikke kjøre fortere en 40-50 km, selv om GPS'en påsto at det var 90km fartsgrense der.

Her ute på landet var trafikkulturen en helt annen, og det var mer enn en gang at bilister slapp oss frem samtidig fordi de skjønnte at vi kjørte i følge. Så ikke en bil med annet en tsjekkiske skilter, så her var vi utenfor turistmaskinene. Super hyggelig tur om man vil ha et inntrykk av dagliglivet i landet.

Hadde tenkt å kjøre motorveien ned gjennom Brno i Tsjekkia og videre til Wien i Østerrike, men på nytt ble vi så lei av motorveien at vi stolte på GPS'en og tok av før vi kom til Brno for å oppleve landeveien til Wien. Nydelig tur, og veien ble etter hvert av veldig bra kvalitet. Utpå ettermiddagen ankom vi Wien og fant hotellet vårt uten problemer.

Dag 5-6: Wien til Budapest

Her skulle vi møte 4bikers og en deltager til. Vi hadde, som planlagt, kommet en dag før dem for å ta en hviledag og få sett byen skikkelig før de ankom. Vakre Wien er verdt en dag, men vi kjente litt på reisefeber og ivret etter å kjøre videre. På kvelden ankom Knut fra 4bikers og den andre deltakerne, så nå var vi totalt seks personer på fem sykler.

Morgenen etter kjørte vi fra Wien til Budapest. Turen gikk vekselvis på motorvei og landevei, og vi la turen innom Bratislava, så fikk vi jo den byen på "merittlisten" også. Flott tur, men landskapet var litt monotont. Trodde det var flatt i Danmark, men de kommer ikke til "kvartfinalen" engang i Ungarn.

Kjørekulturen er grei både i Slovakia og i Ungarn. Bilistene tar hensyn, og vi hadde ingen

utrivelige opplevelser i trafikken her. Dog skal man tenke på at trafikken går vesentlig raskere enn det vi er vant til her på berget, så aktsomhet er alltid påkrevet.

Vi ankom Budapest midt i rushtiden. Personlig hadde jeg vært drittnervøs som fersk MC-fører og så mye trafikk, men Nina holdt hodet kaldt og lå som "spikret" fast i bakhjulet mitt. Hotellet vårt lå nær sentrum med parkeringsplass som ble låst på natten. Kvelden ble tilbragt i sentrum av Budapest. Nydelig by som jeg gjerne vil tilbake å se mer av ved en senere anledning.

Dag 7: Til Orodea i Romania

Så fortsatte turen videre inn i Romania, til en by som heter Orodea, som er det viktigste akademiske, kulturelle og industrielle sentret i landet. Byen er beliggende i det nordvestlige hjørne av Romania og har ca. 200 000 innbyggere. På mange måter er det å komme til Romania som å reise noen tiår tilbake i tid.

Jeg ble imidlertid positivt overrasket over standarden i landet, som var mye bedre enn jeg trodde på forhånd. Hest og kjerre er fortsatt et vanlig fremkomstmiddel, så man må være oppmerksom når man kjører på "bygda". Man skal også være obs på et det ikke nødvendigvis står noe varselskilt om det skulle være et hull eller lignende i veien. Kjør derfor aldri raskere i Romania enn at du kan stoppe på den veistrekningen du har oversikt over. Parkeringen på hotellet var "åpen", men det var en vaktmann der, så det var trygt og bra.

Dag 8: Orodea til Turdu

Romania er et grønt og frodig land med nydelig natur og fine MC veier. Mange er kanskje litt skeptisk når man reiser til Romania. Ser man noe i norske medier fra Romania, er det jo alltid slummen utenfor Bucuresti som vises. Det å reise slik gjennom landet på MC gir imidlertid en helt annen opplevelse. Folk er hyggelige og maten er god.

Det er selvsagt noen landsbyer man passerer

Nina og Henning på toppen av Transfagarasan

Like over toppen. Nedstigning skal begynne

der fattigdommen er godt synlig. Løshunder er et stort problem i Romania, og de rusler gjerne langs veiene, så det lønner seg å ha et øye på grøftkantene. Vi hadde imidlertid ikke en eneste negativ opplevelse i forhold til å føle oss utrygge.

Dag 9-11: Turdu

Disse dagene lå vi i Turdu, som skulle være vårt utgangspunkt for å kjøre til Transalpina og Transfagarasan. Veldig spesielt og flott hotell, bygd som Draculas Castle. Turdu er en by med ca 55 000 innbyggere og er ikke et sted du forventer å finne et slikt hotell.

Vi hadde flere trivelige dagsturer med utgangspunkt fra Turdu. Den ene dagen kjørte vi til de flotte fjellområdene i Transalpina. Nydelig tur med flott landskap og bra kvalitet på veiene. Her får man oppleve en tur utenom det vanlige.

Transfagarasan

Så kom dagen der vi skulle kjøre over Transfagarasan, som vi anså for hovedmålet på reisen vår. Det var litt langt fra der vi bodde, men vi er jo «ekte bikere» så det gikk greit. Transfagarasan er fjellpasset som Top Gear har gitt tittelen "the best road in the world". Den er også omtalt som "en bikers ultimate destinasjon". Veikvaliteten er sterkt varierende og veien er på en del partier ganske krevende, men likevel helt fantastisk.

Det er også deler av veien som er av veldig bra kvalitet, med majestetiske fjelltopper som rager opptil 2500moh. Selve veien er på det høyeste punktet 2047moh, med mange utsiktspunkter hele veien opp. Veien ble bygget i 1907 og går over Fagaras fjellene, også kjent som de Transylvanske Alpene.

Her var det ikke mange kjøretøy som ikke hadde rumenske skilt, så man fikk følelsen av å være med på en helt spesiell tur. På grunn av de tøffe værforholdene der oppe er fellovergangen bare åpen to måneder på

sommeren. I motsetning til fjellpassene i mange andre land er det fortsatt gratis å kjøre denne veistrekningen, noe som ikke gjør det lettere for rumenerne å vedlikeholde veien over fjellpasset. Dette vil vel kanskje endre seg etter hvert som flere oppdager dette flotte landet og alt det har å by på. Det ble 630 km og 13 timer på syklene denne dagen, så det var en sliten, men glad gjeng som kom tilbake til hotellet på kvelden.

Dag 12: Kosice

Så forlot vi Turdu og Romania og satte kursen mot Slovakia og byen Kosice. Dette er den nest største byen i Slovakia med ca. 240 000 innbyggere. Men byen føles ikke så stor. Det er noe rolig og behagelig over Kosice. Bikere ser ikke ut til å være et dagligdags synd, for da vi parkerte syklene i enden av gågaten for å lokalisere parkeringsplassen til hotellet, stoppet flere og spurte om det var greit å ta bilder av oss. Veldig trivelig by med god mat og vennlige mennesker.

Dag 13-14: Krakow og Wroclaw

Så gikk turen videre opp til Polen. Første dagen overnattet vi i Krakow. Vi ankom ganske sent, så vi hadde ikke særlig mye tid til å se selve byen, men for vår del hadde vi vært der tidligere, så det var greit for oss. Så gikk turen videre til Wroclaw. Her lå vi på et hotell med gangavstand til gamlebyen, og selv om den ikke var veldig stor, var det en trivelig bydel verdt et besøk om man er på de kanter.

Dag 15: Praha

Så gikk turen ned til fantastiske Praha. Vi har vært flere ganger i denne nydelige byen, men av en eller annen grunn går vi aldri lei av den. Dette er byen man bare må besøke! Resten av gruppen skulle kjøre opp til Berlin dagen etter, og så deretter kjøre hver til sitt. Nina og jeg bestemte oss imidlertid for å bli igjen en dag i Praha for å rusle rundt i gamlebyen, noe vi ikke angret på.

Dag 16-18

Disse dagene hadde vi ikke noe bestemt mål. Vi hadde ikke bestilt hotell noe sted, så vi stilte inn GPS'en på Puttgarden og "unngå motorveier" og kjørte avgårde. Det er alltid fint å avslutte en slik tur med å være litt «på loffen». Bare kjøre avgårde og stoppe når man plutselig kommer til en landsby man synes ser hyggelig ut. Etter to netter i Tyskland tok vi fergen til Danmark, og etter en overnatting der gikk ferden hjem igjen.

Så etter 18 dager, 6232 km gjennom 9 land, så var vi hjemme i Norge igjen. Nå er det bare å glede seg til neste MC-tur, som går Sør-Afrika i februar 2015.

<p>Skinnvester Direkte brodering av klubblogo til rimelige priser. Mange modeller.</p>	
<p>Trykket eller brodert logo på alt av tekstiler. God kvalitet og kort leveringstid</p>	
<p>Ryggmerker og broderte jakkemerker, uansett antall og størrelser</p>	
<p>Pins og treffmerker i alle varianter. Ta kontakt</p>	
<p>www.mcprofil.no</p>	<p>Mc Profil A/S Ljosland 4735 Evje 90 78 05 58 post@mcprofil.no</p>